

Quo vadis tempora orientia? Merre tartasz jövőd nemzedék?

Prof. Em. Dr. Bagdy Emőke

Ez a könyv hatalmas vállalkozás. Nemzeti megmaradásunkért vállalt felelősség cselekvő szolgálata. Leszünk-e még, és hányan maradunk, fogyó számunkon túl megmarad-e emberi minőségünk, hitünk az élet törvényében, létezésünk közös elrendelésében, amely szerint, amit kaptunk, azt az életet őrizni, védeni, szolgálni, és továbbvinni kell, hogy betölthessük létezésünk küldetését. Őrizzük-e a törvényt, mely szerint jó az, ami az életet szolgálja és továbbviszi. Rossz az, ami az életet károsítja, pusztítja, vagy nem örökíti tovább. Az utóbbi felé haladó világfolyamat cunamiként árad szét.

Krízisponthoz érkeztünk világszerte, a globalizálódó, despiritualizálódott, materiálisan röghöz kötött értékek irányába haladó, mentálisan fertőzött világtengerben vagyunk egy kis nemzet. Megélhetjük és egyre inkább átéljük, hogy a világerők küzdelmében a hatalom, a szeretet fékező és szelídítő ereje nélkül elvadult és öntörvényű. A tárokat sem tisztelő pénz-isten az embert saját lényegiségéből kifordítva elidegeníti önvalójától. Már tárgyként bánunk egymással. Felhasználók, kihasználók, elhasználók és eldobók lettünk, „összebútorozunk”, hibás áruként lemondunk egymásról, nem javítjuk az elromlott kapcsolatokat, eldobjuk a párunkat. A tárgyat istenítjük, az autónkat pontosan szervizeljük, de saját „karosszériánkat” nem ápoljuk, lelkünk elsivárosodott, gondozatlan parlag. Az emberlétet éltető erők elleni, pusztító erejű világkultúra nyomásában élünk. Megszenvedjük, hogy a teremtő erők a szeretet spiritualizáló, átszellemítő energiájának emberszolgálóvá szelídítő hatalma nélkül féktelenné határtalanodnak. Ez a „halálkultúra” amely a korszellemet áthatja és a mentalitást, közgondolkodást uralja.

Saját nemzeti létünkre leképeződve a pusztító erők különösen aktívnak mutatkoznak. A világ 20 leggyorsabban csökkenő létszámú országa közé tartozunk, a népszaporulat, a születésszám veszélyesen alacsony, a posztszocialista országok között is a legutolsó helyen vagyunk. *Nem teremtünk nemzet-éltető erőket, a gyermek világra hozásának vágya megsebződött.* Ugyanakkor az ötvenes évek óta eltelt évtizedek során több mint ötmillió kis, induló életet oltattunk ki erőszakosan. Az abortuszok számát illetően a világ élvonalába kerültünk. 2018-ban a – még utolsó, reményteli mentőövet képező nemzedék anyajelöltjei – már a fogamzóképes kor túlsó partjára kerültek át. Riasztó tény, hogy ez a korosztály mindhiába vágyik (64%-ban) gyermekre, életkori, biológiai (kromoszóma elöregedés és- hibák) fogamzási nehézségek miatt alacsony szintű a termékenysége. A jövőt illetően pedig az anyajelöltek száma évente 5.000 fővel csökken. A 60 évnél idősebbek létszáma viszont folyamatosan emelkedik. 2100-ra a számunk már csak 5,2 millió lesz, de közülünk 36% már 65 évnél idősebb lesz. A lélekszám fogyáshoz a túlélést biztosító életkor-egyensúly megbomlása társul.

Ilyen – vázlatosan megidézve is – súlyos népesedési krízishelyzetben valóban válaszúthoz érkeztünk. Mit kell(ene) tennünk? Erre a kérdésre válaszolt felelősséggel és cselekvő módon az **„Összefogás a gyermek- és családbarát Magyarorszáért”** alkotó Műhely, a Barankovics István Alapítvány keretében önszerveződött keresztény szellemiségű alkotók gyülekezete. Az emberi lét isteni eredetű küldetésének közös hitében született az a célkitűzésük, hogy megállíthatóvá tegyék a nemzetfogyást, számszerűen tervezhető és ellenőrizhető hosszútávú népesedési stratégiát alakítsanak ki.

3. kép
Prof. Em. Dr. Bagdy Emőke

Ez a könyv, amelyet magam a nemzet lelkiismeretének, tudós agyának és érző szívének tekintek, 280 egyakarátú, közös hitű, összefogásra és együttműködésre képes, a magyarság jövőjéért felelősséget érző ember, önkéntesek, szakemberek és tapasztalt családépítők, szülők és nevelők alkotó közösségének három éven át folytatott együtt gondolkodásából született.

A Fekete Gyula írónak ajánlott könyv arra az erős hitű hazafira emlékezik, akinek a GYES bevezetése köszönhető, akinek harcos írásai (Pl. Véreim, magyar kannibálok! Vádirat a jövő megrablásáról) nagyrészt a család, a gyermekek családi nevelése, a nemzetfogyás, a népszaporulat, a születésszám növelése érdekében született „kiáltványok”-nak tekinthetők. A „Műhely” könyvének szellemisége is ezt az elszánt és felelősségteli akaratot képviseli.

Ahelyett, hogy a hatalmas, szerkesztett kötet tanulmányozásához útikalauzként szegődnék, a tisztelt Olvasó figyelmébe ajánlom a könyv „Bevezető”-jét. E fejezet tökéletes vezetőnek és kísérőnek bizonyul.

A Műhely vezetője és a könyv szerkesztője, jelentős arányban szerzője is dr. Benda József, szerkesztő társa Prof. Em. dr. Báger Gusztáv. Dr. Benda Józsefnek 2015-ben jelent meg – e munka előzményeképpen – drámai erejű és nagyhatású könyve (A szakadék szélén), amelyben szinte elsőként állította elénk meg-rázó erővel és hiteles tudományos vizsgálatokon nyugvó, megalapozott bizonyítékokkal, hogy a nemzetfogyás krízispontjához érkeztünk. A könyvet olvasva megrendítőnek találtam a helyzetképet magam is. Rádöbentem, hogy amiben élünk, annak nem lehetünk egyszersmind megfigyelői is. Az átélések mélyéből nem tudunk rálátni elég éles szemmel a kemény valóságra, amelynek konfrontációja tükröt is tart elénk: felelősségünkkel szembeesít. Ezt tette meg dr. Benda József könyve. Eltökéltsége és haladási iránya töretlen maradt. Tovább vitte kutató, tényfeltáró és megoldáskereső munkáját. Megteremtette, életre hívta és animálja azt az együttműködő alkotó közösséget, amely éveken át együtt dolgozott a helyzetfeltárás „diagnosztikai fázisán”, tovább gazdagítva a már ismert okhálózatot, majd pedig a lehetséges intervenciók (kvázi terápiás beavatkozási módok) kigondolásával modelleket állított elénk. Saját kutató munkájának leszűrt tapasztalataiba is beavatva **rávezet bennünket annak belátására, hogy a népesedés komplex kérdését nem egyszerűsíthetjük le a tényezők tudományági, specifikus vizsgálatára, mert az egyes megközelítések (demográfiai, szociológiai, pszichológiai), stb. feldarabolják a nagy egészet, és parciálisan a „nincs mit tenni” rezignált eredményéhez vezetnek.**

Paradigmaváltásra van szükség a komplex szemléleti megközelítés szellemében. A sokféle szemszög tudományos és cselekvő, tapasztalatokban gazdag képviselője képes arra, hogy hozzáadja az alapkérdésekhez a tudását. A tudományos módszertanban is más utat szükséges és érdemes követni. Ezt tudja nyomon kísérni ebben a különösen eredeti munkában az olvasó. A csoportos együtt gondolkodástól a szubjektív véleménygyűjtésen át a részek „összerakásának” műveletéig izgalmas csapatmunka és pszichológiai érzékenyítő folyamatok követői lehetünk. Mindezt áthatja a mély szeretet, az egymást követő, csoportos alkotó alkalmak, majd konferencián történő prezentációk, valamint a szakértői véleményezések és közösségi megvitatások különleges útja. (Módszertani fejezet)

Nem kétséges, hogy nemzetünk megmaradása, döntő mértékben az anyai-apai-szülői, családi „szociális uterusz” épségének függvénye. Benda azt írja: „Hatalmas ellenérdekeltségre számíthatunk mind itthon, mind külföldön, hiszen az uralkodó profitorientált társadalmi működési folyamatok helyett egy család és szeretetorientált társadalmi működés irányába kell elindulnunk.”

A könyv hat fejezete a szerzői invokációt követően megismerteti a Műhelyben megvalósuló együttműködés alkotási folyamatát. Elénk tárja a társadalmi helyzetképet, a szocializációs folyamatok kisiklását és következményeit, sőt megismerhetjük Jelenszky István és dr. Zseni Annamária munkáját, „nemzetállítási” úton, a magyar lelkiállapokra vonatkozóan nyert helyzetjelentést is. A problémákkal való szembeesítést követően a megoldások fő irányát követhetjük, megismerve az „utolsó lehetőséget” ígérő 35-45 éves korosz-

tályra vonatkozó problémákat, valamint a gyors, a középtávú, és a hosszútávon ható intervenciós lehetőségeket. A közösségi munkamódszerből következik az a sajátosság is, hogy betekinthetünk a tervek szakértői véleményeibe és a bírálatokba is.

Az intervenciós lehetőségek legizmosabb modellje a HISZÜK (Hivatásos Szülők életpálya modell), amely minden kétséget kizáróan a legéletképesebb mentőövnek ígérkezik a gyermekvállalási kedv növeléséhez és a családi nevelés, optimális szocializáció melletti állásfoglalás megerősítéséhez.

A zárzó családpolitikai hitvallás, megindítóan őszinte vallomás és megmaradásunk reménységének üzenete.

Ez a könyv a kiútkereső erőfeszítések tára. Gondolati kincsesláda. Közösségi erőket mozdító „primum movens”. Nemzeti önreflexió, a megmaradásunkat szolgáló keresztény erők alkotó szövetségének jelentős produktuma. Tükörtartó szembesítései nem vádiratok, hanem kivezető utakat nyitó keresések. Bennük rádöbbentő szereteterőket érezhetünk át, s noha nem kínálhat „egyedül üdvözítő” megoldást, de reális és ígéretes megoldási lehetőségekre vezet rá.

Miben látom ennek a hatalmas közösségi kutató, megoldáskereső munkának a jelentőségét?

Elsősorban abban a keresztény szellemiségű alapállásban, amely a gyermekvállalást lelki, hitéleti és erkölcsi természetű döntésre alapozza, a létezés szükséges feladatának tekinti, és a gazdasági oldalt ehhez képest másodlagosnak, noha fontosnak tartja. Jelen korunkban az ellenkultúrát képviselő, erős ellenszélben, a materiális feltételeket abszolutizáló igények közepette ez az állásfoglalás hitvallás értékű. A HISZÜK program ígéretes jövőképet vázol fel, mintegy előfutára lehet a teljes támogatottságú anyaság intézménye bevezetésének, elsősorban a többgyermekes nagycsaládosok édesanyái részére. A családi szocializáció jelentőségének, az első életév kötődésben játszott szerepének kiemelése pedig arra világít rá, hogy a népesedés „politika” nem csupán létszámnövelési, mennyiségi kérdés, hanem az emberi minőség követelményével jár együtt, hogy a vágyott, a megszülető és a családban felnevelkedő gyermek-ekből egészséges és boldog felnőtt válhassék. Reményteli közelségben érezhetjük a könyv megszületése nyomán a családokért született új magyar KINCS³ intézettel való együttműködés lehetőségét, sőt egy olyan nemzeti konzultáció esélyét is, amelyben kormányzatunk határozott és konszenzuson alapuló, validált programot terjeszt elénk.

Ezért a könyvet ajánló, bevezető gondolataim záradékául hadd idézzem az alkotók imájának végszavait: „Add meg vezetőinknek a bölcsességet, hogy képessé váljanak velünk együtt a Te utad választására, hogy teljes összefogásban és egységben, alázattal szolgálják népünk boldogulását!”

Budapest, 2018. október 5.

³ Kopp Mária Intézet a Népesedésért és a Családokért

